
Bilag G.

**De samvirkende Fagforbund
i Danmark.**

København, den 15de Septbr. 1911.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 14. Juni har det højtærede Ministerium meddelt os, at der muligvis for den kommende Rigsdagssamling vil blive forelagt et Lovforslag om Oprettelse af kommunale Arbejdsanvisningskontorer Landet over, og idet Skrivelsen angiver det Grundlag, Lovforslaget tænkes bygget paa, anmodes vi om at udtale vor Mening om Sagen.

Saaledes foranlediget skulle vi tillade os at meddele, at vi som Helhed taget ganske kunne slutte os til Tanken om de nævnte Kontorers Oprettelse, fordi vi derved se et Middel til Afskaffelsen af Fæste-, Husgærnings- og lignende Kontorer, der drives som almindelige Forretninger med det Formaal at tjene Penge, og de arbejds-søgende ville derfor i de nævnte Forretninger paa et Tidspunkt, da de almindeligvis have vanskeligst ved det, være nødsagede til at betale et klækkeligt Gebyr for at opnaa Beskæftigelse, der oven i Købet ofte er ganske kortvarig.

De paataenkte kommunale Kontorer ville efter vor Formening være vel egnede til at anvise Arbejde af forskellig Art, saasom for Tjenestefolk, saavel mandlige som kvindelige, Bude og unge Mennesker, samt til Husgærning o. lign.

Derimod føle vi os forvissede om, at Anvisning af »faglige« Arbejdskraft hovedsagelig bør foregaa fra Arbejdsløshedskassernes Kontorer, hvilket ogsaa er i Overensstemmelse med Loven om Arbejdsløshedskasserne og den herom afgivne Kommissionsbetænkning.

Vi have haft rig Anledning til at studere dette Forhold, og vi have derved gjort den Erfaring, at Lederne af Kontorerne i de enkelte Fag — hvis Anvisningen da skal have nogen Værdi — hver for sig maa have et særligt Kendskab til Fagets Bjendommeligheder, Arbejderne, Arbejdsmaskinerne og Værktøjer, saavel som til Arten af Arbejdet i de Virksomheder, der søger Arbejdskraften.

Hvis der ikke skaffes en passende Betjening til Arbejdsanvisningskontorerne, ville disse sikkert ofte kunne gøre større Skade end Gavn, idet Anvisningen af ikke-kvalificeret Arbejdskraft vil svække Kontorets Anseelse.

Vi maa dernæst bestemt tilraade, at de kommunale Kontorer, saafremt de oprettes, sættes ud af Virksomhed, naar Arbejdsstandsning finder Sted i et eller flere Fag; naturligvis kun for dette eller disse Fags Vedkommende.

Erfaringerne fra det københavnske kommunale Arbejdsanvisningskontor — der vel nærmest bør tages som Model for de Kontorer, som tænkes oprettes — har nemlig lært, at Anvisning til Arbejdspladser, hvor der har været Louk-out eller Strejke, har vakt den dybeste Uvillie mod Kontoret hos det arbejds-søgende Klientel, saaledes at det kun har været til Skade for Anvisningen.

Hvis der ikke fra første Færd træffes Neutralitetsbestemmelser, der gaa ud paa at *forhindre*, at Arbejde anvises til saadanne Steder, anser vi Planen for at være uigennemførlig.

Vi skulle tillade os at anbefale, at der, naar Lovforslaget fremsættes, stilles Forslag om, at Arbejdere, som anvises Arbejde udenfor den By, hvori de bo, og som ere villige til at rejse, mindst erholde fuld Dækning til Rejseudgifter; thi meget ofte — for ikke at sige almindeligvis — ere Arbejderne saaledes stillede, at det ikke vil være let for dem at skaffe noget Tilskud til Rejse- og Tærepenge, under alle Om-